

ՏԵՐՈՒՆԿԱՆ ԱՂՋՁՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քնյամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԱՎԵՐՑՈՒՄ 107

ԱՍՏՈՒՐ ԱՊԱՀԵՆ Է ԲՈԼՈՐ ՆԵՂՈՒԹԵԱՆՑ ՄԷջ

Գոհութիւն յայտնեցէք Տիրոջ՝ որովհետեւ բարի է,
որովհետեւ անոր սէրը յաւերժական է:
Ոմանք անապատին մէջ, ամայի վայրին մէջ մոլորեցան,
դէպի բնակուած քաղաք մը նամբայ չգտնելով:
Անօթի ու ծարաւ մնացին,
եւ ապրելու ամէն յոյս կորսնցուցին:
Իրենց նեղութեան մէջ Տիրոջ աղաղակեցին,
եւ Տէրը զանոնք ազատեց իրենց անձկութիւններէն:
Զանոնք ուղիղ ճանապարհի վրայ դրաւ,
որպէսզի բնակուած քաղաք մը հասնին:
Հետեւարար թող գոհութիւն յայտնեն Տիրոջ՝ իր սիրոյն համար:
Անիկա կը յագեցնէ շուրի ծարաւ մարդիկը,
եւ բարիքներով լը լիացնէ անօթիները:
Շատեր մեղի ճամբան բռնեցին
եւ իրենց անօրէնութիւններուն պատճառով տառապանի մատնուեցան:
Իրենց նեղութեան մէջ Տիրոջ աղաղակեցին,
եւ Տէրը զանոնք ազատեց իրենց անձկութիւններէն:

ՀԱՐԱԿԱՆ- ԱԴՐԵ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Եղբայրակովթիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, նսջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյուն մերոց, որ ապավէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քն հռվանդի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի զիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քն արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻՎՅԻ
2:1-15

ԱՍՏՈՒՉՈՅ ՀՈԳԱԾՈՒԹԻՒՆԸ ԻՄՐԱՅԷԼԻ (2:1-4)

Տերը ճանչցաւ մարգարէն, որ հողեղէն է, բայց նախքան անոր մօրը արգանդէն դուրս գալը սրբեց, զօրացուց, իրը դարձուց, որպէսզի երթայ և ժողովուրդին պարզամէ Ասպուծոյ պարզամը, դարձի ու ապաշխարութեան իրաւէրը ուղղէ, իրաժարելու իրենց սխալ ընթացքէն և Ասպուծոյ վերադառնալու: Մարգարէին այս պարզամները հեշտութեամբ պիփի ընկալուէր, այլ ընդհակառակը՝ անոր դէմ պիփի պարզագմէին:

Ահա Ասպուծ կը փոխանցէ մարգարէին թէ ինչ ունի ըսելիք: «Գնա ու Երտուսադէմի ականջներուն կանչէ ու ըսէ» (2 հմր): «Ականջներուն» կը նշանակէ լսելի դարձնել պարզամը: Ի՞նչ պիփի լսեն: Պիփի լսեն թէ ինչպէս Ասպուծ իր հոգածութեամբ ու սիրովը նայեցաւ ու հոգ դարաւ այս ժողովուրդին: Ցիշեցնէ անոնց մանկութեան քաղցրութիւնն ու հարսնութեան սէրը (2 հմր): Ցիշեցնէ, թէ անոնք Ասպուծոյ կողմէ ընդունած կոչուեցան սուրբ ըլլալու, ինչպէս Ասպուծ Ինք սուրբ է (3 հմր): Անոնք եղան առաջին պարուղը, որմէ յեպոյ միւսները: Իսկ անոնք որոնք վնաս կը հասցնէին այդ պարուղին յանցաւոր կ'ըլլային, անոնց վրայ չարիք կը հասնէր (3 հմր):

ԻՄՐԱՅԷԼԻ ՆԱԽԱՀԱՅՐԵՐՈՒՄ ՄԵՂՋԸ (2:5-8)

Արդեօք ի՞նչ էր պարզաւոր, որ անոնք լրեցին զԱսպուծ: Ոչ միայն լրեցին, այլ ուրիշ ասպուածներու եփեւէ զացին: Արդեօք ինչո՞ւ մոռցան թէ Ասպուծ ինչպէս զիրենք Եզիպտոսի երկրէն, անապարէն, չորութեան ու մահուան սպուերի երկրէն (5-6հմր): Ոչ միայն ազարեց, այլ զանոնք առաջնորդեց այնպիսի բարերեր երկիր մը, որպէսզի անոր պարուղներն ու բարիքը վայելեն (7 հմր): Բայց անոնք մտան ու պղծեցին այդ երկիրը, փոխանակ վայելելու եւ այդ բռորի դիմաց փառք դարձն Ասպուծոյ (7հմր), ուրիշ ասպուածներու եփեւ զացին: Տակաւին, այդ ժողովուրդին քահանաները, օրէնքի ուսուցիչները, հովիւնները, մարգարէնները, որոնց պարսպականութիւնն էր սորվեցնել, ուղղել, առաջնորդել, սուր մարգարէններէն զգուշացնել այս ժողովուրդը, ընդհակառակը՝ անոնք առաւել եւս պարզառ դարձան որ ժողովուրդը մոլորի (8 հմր):

ՏԻՐՈԶ ԴԱՏԸ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ԴԱՄ (2:9-15)

Ահա այս իսկ պարզաւով Ասպուծ դարձասպան է որ պիփի դեսնէ այս ժողովուրդին դէմ: Ան կը յիշեցնէ զանոնք շրջապարող ժողովուրդներուն պարագան, ըսելով, թէ հակառակ անոնց հեթանոս ըլլալուն, անոնք հաւաքարիմ են իրենց չափուածներուն (10-11 հմր): Իսկ Ասպուծոյ ժողովուրդը Ասպուծոյ դրուելիք փառքը փուաւ անօգուտ, սին, մարդոց ձեռքով շինուած արձաններու, կուոքերու (11 հմր): Ի դես այս երեւոյթին, երկինքը իբրեւ վկայ (12 հմր): Որովհեփեւ այս ժողովուրդը երկու չարութիւն գործեց. զԱսպուծ լրել եւ ուրիշ ասպուածներու երթալ: Փոխանակ երթալու կեանքի ջուրի աղբիւրին, զացին ուրիշ դեղներ: Եւ իրենց գուբերը փորեցին, բայց այնպիսի գուբեր որոնք դակով ծակ են, ու անոնց մէջ ջուր չի պահուիր (13 հմր): Ասպուծ դարձեալ կը յիշեցնէ, թէ անոնք ապենօք ծառայ էին, Եզիպտոսի մէջ, բայց իհմա չեն, բայց ինչո՞ւ կը վերադառնան այդ ծառայութեան (14 հմր): Ահա իրենց այս ըրածին համար մարնուեցան ատիւծներու ձեռքը, այսինքն՝ թշնամիին, որոնք երկիրը պիփի աւերէին ու զիրենք անզամ մը եւս սպրկութեան դամնէին (15 հմր):